176011 - Bazı müslümanların, kilisede kutlanacak olan Noel yortusu reklamı yapmalarının hükmü nedir?

Soru

Müslümanların yaşadıkları bölgedeki bir câmide Noel yortusu sırasında falanca kilisenin bir etkinlik düzenleyeceği, ziyaretçilere bedava barınak ve yemek vereceği konusunda reklam ve ilanlar verilmektedir. Bu reklam kampanyasını yapan müslüman kardeşlerimiz, kilise için çalıştıklarını bildikleri halde: "Bunun neresinde yanlışlık var?" diye sormaktadırlar.Bu davranış, küfre götürmez mi? Farklı mezheplere rağmen bütün müslümanlar, kilisenin, küfür ve Allah'a ortak koşulan bir yer olduğunu çok iyi bilmektedirler. Müslümanlar olarak bu davranışın akîdemize ve yolumuza aykırı olduğunu biliyoruz. Dolayısıyla bu davranışı teşvik eden ve bu amaçla çalışanlar hakkında küfür lakabının sâbit olduğunu belirtmek için onlara huccet ikâme etmemiz gerekir mi? Bu, dînde delillerle bilinen bir durumdur. Bunun için huccete gerek var mıdır? Bu kimseleri savunan kimsenin, bu savunmayla küfür işlediğini söylememiz mümkün müdür?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Cevap:

Hamd, yalnızca Allah'adır.

(160470) nolu sorunun cevabında bir hıristiyanı kiliseye götürmenin, günahta yardımlaşmak olduğu için câiz olmadığını belirtmiştik. Hatta Allah Teâlâ'nın bir evlat edindiğini iddiâ eden hıristiyanların açık şirkinin işitildiği bu davranış, en büyük günahtır. Bununla dînî bayramlarında hıristiyanlara kilisenin yolunu göstermek, bunun için reklam ve ilan vermek arasında hüküm olarak hiçbir fark yoktur. Hatta bu davranış, o bâtıl olan dînî bayramların düzenlenmesine yardımcı olunduğundan dolayı günah bakımından daha büyüktür. Dolayısıyla onların bu davranışları, iki büyük günaha yardım sayılır: Kiliseye gitme günahı ve hıristiyanların dînî bayramlarına iştirak etme

günahı.

(69558) ve (50074) nolu soruların cevaplarında, bayramlarını düzenleme ve kutlama işinde hıristiyanlara yardım etmenin haram olduğu konusunda bazı ilim ehlinin görüşlerini belirtmiştik.

Noel yortusunda kilisenin düzenleyeceği bu etkinliklerin, bu bayramı kutlamanın şekillerinden birisi olduğunda şüphe yoktur.

Buna göre hıristiyanların bayramlarını teşvik eden ve insanlara, bu bayramların kutlanacağı yerleri gösterenler, büyük bir tehlike ile karşı karşıyadırlar. Şüphesiz onlar, bu davranışlarıyla büyük bir günaha düşmüşlerdir.

İlmî Araştırmalar ve Dâimî Fetvâ Komisyonu âlimleri bu konuda şöyle demişlerdir:

"Bir müslümanın, bayramlarında kâfirlerle yardımlaşması ve ne şekilde olursa olsun, onlarla işbirliği yapması, hangi yolla olursa olsun, ona dâvet etmesi câiz değildir. Onların bayramlarını teşhir edip ilan etmek de, bu yardımlaşma ve işbirliği şekillerinden birisidir. Onların bayramlarına dâvet, hangi basın yoluyla olursa olsun, fark etmez."[1]

Soru:

Noel yortusunu kutlamak, hıristiyanlar nezdinde bir aslı ve temeli var mıdır? Yani beşerî bir peygamber olan İsa -aleyhisselâm-'ın doğum gününü kutlamak mıdır?

Cevap:

Hayır! Aksine bu kutlama, Rab İsa'yı veya Rab oğlu İsa'yı kutlamaktır.Allah Teâlâ, onların söyledikleri şeylerden münezzehtir; son derece yücedir ve uludur.

O halde bir müslüman, nasıl olur da hıristiyanlar nezdinde bir ilah veya ilahın oğlu olarak görülen bu kutlamanın, bir peygamberin doğum günü olduğuna inanır?

Bununla birlikte bu kutlamaya iştirak etmenin ve düzenlenmesine yardım etmenin, -bunu yapan, onların dînlerinin de gerçek ve doğru olduğuna inanmadığı sürece-,dînden çıkaran büyük küfür

olmasını gerektirmez. Bu sebeple onların, sadece bu fiileriyle dînden çıkaran büyük küfre düştüklerini görmeyiz.Onların bu fiillerine karşı çıkmakla yetinmenizi ve yaptıklarından vazgeçmeleri için onlara öğüt vermenizi uygun görüyoruz. Davranışlarının küfür olup olmadığıyla ilgili onların fiillerine hüküm vermekle meşgul olmanıza gerek yoktur.

Kısacası önemli olan; onların bu davranışlarının haram olduğu ve size düşen görevin de yapmakta olduklarından onları vazgeçirmeye çalışmak olduğunu bilmenizdir.

Allah Teâlâ en iyi bilendir.

---

[1] Başkan: Abdulaziz Âl-i Şeyh. Üye: Abdullah l-Ğudeyyân. Üye: Salih el-Fevzân. Üye: Bekr Ebu Zeyd. İlmî Araştırmalar ve Dâimî Fetvâ Komisyonu Fetvâları, c: 26, s: 409.